

Čeká civilizaci zhroucení?

Autor: Caspar von Everec

Dokonce i mainstreamová média dnes začínají mluvit o tom, že intelligence, tak jak ji zachycují IQ testy, ve větší části světa upadá. Sám tuto vlastnost chápu jako částečně geneticky podmíněnou. Geny vaší inteligenci stanovují jakýsi strop: můžeme tak rozlišovat IQ potenciální a skutečné. Biologicky je podmíněno IQ potenciální, řekněme, že dosahuje výše 120. Při správné péči a výchově, tj. kvalitní stravě v dětství, dostatečnému cvičení a adekvátním množství mentálně podnětných aktivit dosáhne vaše IQ někdy kolem pětadvacátého roku – kdy je vývoj mozku dovršen – intelligence 120.

Tuto hranici ale nikdy nepřekročíte, bez ohledu na množství a úsilí při studiu. Kdyby soustavné učení se a čtení zvyšovalo inteligenci, byl by brzy z každého studenta medicíny Newton nebo von Neumann.

Potenciální IQ ale funguje i jako „záchytná síť“. Člověk s potenciálním IQ 120 tak nikdy neklesne pod určitou mez. Byť tak třeba nedosáhne svého potenciálního stropu, v nejhorším případě skončí tak, že z něj bude průměrný člověk s IQ mezi 100 a 105 body. Zranění hlavy nebo nějaké trauma samozřejmě mohou stlačit kognitivní schopnosti ještě níže, což se ovšem nachází mimo záběr této eseje. Chci tím říct především to, že z takového člověka nikdy nebude imbecil, který použije místo tužidla na vlasy vteřinové lepidlo.

Právě tímto lze patrně vysvětlit i tzv. Flynnův efekt. V průběhu 20. století bylo v rozvinutých i rozvojových zemích zaznamenáno zvýšení IQ až o 15 bodů. Přiřítá se to lepší výživě a povinné školní docházce, umožněné druhou průmyslovou revolucí.

Lidé v těchto zemích dosáhli díky zlepšeným podmínkám maxima svého genetického potenciálu, tento potenciál má však už delší čas sestupnou trajektorii. Odhaduje se, že

nejinteligentnější lidskou společností byla severozápadní Evropa (s výjimkou Francie) viktoriánské éry s průměrným genetickým potenciálním IQ 125.

Zásluhu na tom nejspíš mělo především 1 000 let nevědomky praktikované **eugeniky** počínaje zrozením západní civilizace v roce 800 korunovací Karla Velikého jako císaře Svaté říše římské. V průběhu tohoto milénia měli v každé generaci lidé z horní třetiny populace více přeživších potomků než zbylé dvě třetiny, které tak zčásti nahradili. Katolická zápověď sňatků bratranců a sestřenic odstranila další negativní vliv a navíc bylo v každé generaci popraveno jedno procento těchto nejnasilnějších mužů.

Pochopitelně jen málokomu se poštěstilo tento svůj vysoký potenciál naplnit. Život ve viktoriánské Evropě byl pro průměrného člověka otřesný: Strava byla ubohá, vzdělání jen pro vyvolené a chudoba všudypřítomná. Ještě ve 40. letech 20. století byli někteří Britové tak chudí, že si nemohli dovolit poříditi si druhé kalhoty.

Lidé se tak jako celek stali ve 20. století chytřejšími díky ekonomickému boomu, druhé zemědělské revoluci a všeobecnému vzdělání. Jejich genetický potenciál se však v důsledku dysgenických trendů v reprodukci už delší čas postupně snižuje.

Šlechta a bohatá buržoazie už více než 100 let používá antikoncepci, a tak ji v množství potomstva vytrvale předhání nižší, méně inteligentní vrstvy. Ve Francii je tento dysgenický vývoj pozorován dokonce už od 18. století, protože jako první země na světě masově přijala za své liberalismus a sekularismus.

V západní Evropě to nejspíš bylo Německo a severské země, kdo se dysgenickému vývoji ubránil nejdéle, díky vyšší zbožnosti elit i zákonům na podporu eugeniky. Německá intelektuální nadřazenost byla v období 1871-1945 vcelku jasně patrná. Němci získali více Nobelových cen za fyziku a chemii než kdokoliv jiný. Za pouhých 30 let proměnili někdejší převážně zemědělskou společnost ve druhou největší průmyslovou velmoc světa.

Tato intelektuální převaha se přetavila i do vojenských záležitostí. Ani její nejtvrdší kritici nesjíp nepopřou, že německá armáda v obou světových válkách dosáhla jasně nejlepší kvality a efektivity ze všech hlavních velmocí, když málem dobyla vítězství proti celému světu – to vše navzdory chronickému nedostatku zdrojů i lidí.

Moderní válka si klade značné kognitivní nároky a vyšší průměrný intelekt německých vojáků byl v obou konfliktech dobře patrný. Ve 2. světové válce dosáhli Němci v útoku i obraně o čtvrtinu vyšší bojové efektivity než Britové i Američané, Sověty převýšili dokonce o polovinu. Abychom ale byli k Rusům spravedliví, v roce 1941 to byla země na úrovni Třetího světa a masové čistky zdecimovaly důstojnický sbor Rudé armády, nemluvě pak o bolševickém rudém teroru 20. let, který zničil nebo vyhnal do exilu značnou část ruské inteligence.

A co že to má všechno společného s kolapsem civilizace?

V první řadě by tempo vědeckého pokroku zpomalovalo dokonce i bez dysgeniky, protože

většina dostupnějších objevů už byla z dobře dostupných „větví“ otrhána. Popsat zákony magnetismu je o poznání snazší, než rozluštit, proč se čas pohybuje kupředu nebo proč mají tělesa hmotnost.

Čím dál technika postupuje, tím obtížnější je rozlousknout její zbývající tajemství. Jak vyřešit problém mezihvězdného cestování, otázek newtonovské dynamiky, dilatace času nebo pohonu rychlejšího než světlo? Jednoduše to nemusí být možné, případně si to může žádat inteligenci přesahující naše fyzická omezení.

Jistě musí existovat termodynamický limit toho, jak chytrým se člověk stát. Mozek koneckonců tvoří jen 3 % tělesné váhy, přestože spotřebovává pětinu energie.

Co to znamená pro zachování civilizace?

I k té je potřeba inteligence, ostatně stačí se podívat do Afriky. Belgičané, Francouzi i Angličané nechali tamním obyvatelům moderní medicínu, železnici i infrastrukturu. Přesto tyto výdobytky nedlouho po jejich odchodu přestaly z velké části fungovat.

Černoši jednoduše **nejsou dost inteligentní** ani na zachování civilizace, tím méně na její pokrok. Afrika se dosud nepropadla do hladomoru a kanibalismu v monstrózním měřítku hlavně díky opoře poskytované příslušníky inteligentnějších ras: Židy, Anglosasy nebo Číňany.

Afrika každoročně vyinkasuje závratných 130 miliard dolarů jako pomoc ze zahraničí. Představte si, čeho by se dalo dosáhnout, kdyby tyto peníze raději putovaly na výzkum jaderné fúze, elektromagnetického pohonu nebo protetik. Místo toho nenávratně mizí v bezedné jámě jménem Afrika.

V Americe zase lijeme nesčetné miliardy do černošské „komunity“, které zajišťujeme z veřejných peněz všechno od ubytování přes podporu v nezaměstnanosti a mateřskou až po zdravotní péči a mnohem víc. Od započetí budování tzv. **Great Society** prezidenta Lyndona B. Johnsona se pak účet snadno šplhá do desítek miliard.

Něco obdobného pozorujeme i v Indii, kde menšina příslušníků vyšších hindských kast udržuje civilizaci pro nekonečné australoidní masy. A jsou to velmi inteligentní Číňané, díky kterým se Malajsie může chlubit úrovní života skoro jako v nejvyspělejších zemích světa.

Co se však stane, když toto hloupnutí proběhne napříč celou planetou? Co když na celém světě převládne dysgenický vývoj do takové míry, že lidé už nebudou schopni ani zachovat stávající techniku?

Tato údržba dosažené úrovně je dnes ostatně mnohem náročnější než ve viktoriánském světě. Tehdejší inženýrům stačilo orientovat se v parních strojích a zařízeních vyráběných v ocelárnách.

Dnes je k pouhému udržení jaderné elektrárny v chodu potřeba, aby inženýr během 6 let studia ovládl závratný objem problematiky od matematiky přes fyziku a termodynamiku až po mechanické inženýrství atd.

Co se stanou s planetou, kde IQ spadne na 85 nebo ještě níž? Jednoduše bude mít příliš málo chytrých lidí, než aby udržela civilizaci v chodu, bez ohledu na síťový efekt. Civilizace s IQ 100 bude totiž nutně vytvářet mnohem příhodnější podmínky k pěstování a náležitému využití intelektu než ta s IQ 85, které hodnotu poznání nechápe a tudíž neumí ocenit.

Sam Harris kdysi proslule utrousil, že každý rok je ve Španělsku přeloženo do španělštiny více knih, než jich bylo přeloženo v arabském světě do arabštiny za celé jeho dějiny. A i tato relativní hrstka bude z velké části tvořena náboženskou literaturou. Španělsko jako národ s vyšší inteligencí udržuje živé akademické prostředí, které může vzácný génus využít ke svému růstu.

I v Africe s IQ 70 se jistě rodí géniové. I kdyby to byl jen jeden ze 100 000 narozených černých Afričanů, mělo by jich tam žít přes 12 tisíc. Statisticky by tak Afrika měla mít víc geniálních lidí než Švýcarsko, a tak by její intelektuální počiny měly titěrnou zemičku s osmi miliony obyvatel značně převyšovat. Jelikož ale švýcarská společnost s průměrným IQ 105 pravděpodobněji ocení inteligenci, nastaví funkční systémy pro shromažďování a studium poznání a génii si náležitě cení, přispěl maličký alpský národ lidstvu více než celý obrovský africký kontinent.

Ve společnosti s průměrným IQ kolem 70 stráví génus celý den u pluhu – pokud ho tedy okolí neplísni, že „se chová jak bílej“, což se ve velkém děje v černošském americkém společenství s průměrným IQ (údajně) 85.

Pokud by se globální inteligence propadla do takovýchto hloubek, civilizace se zhroutí a nastane nová doba temna, což je bohužel cesta, po níž se v současnosti ubíráme.

Sledujeme výraznou obrácenou korelaci mezi vzděláním ženy a její plodností. Čím je vzdělanější, tím méně dětí statisticky do svých 45 let porodí. Intelligentnější ženy ve vyspělých zemích obvykle věnují své nejpłodnější roky studiu a budování kariéry, ženy méně nadané bez lákavých vyhlídek bývají matkami o poznání častěji.

V Číně se porodnost chytřejších lidí ve městech dostala pod 1 dítě na ženu, zatímco ve vesnicích zůstávají obyvatelé omezenější, kteří se drží skoro na úrovni nutné k nahrazení populace. V Německu je celá polovina vědců bezdětných. Skoro čtvrtina Japonců žije v Tokiu a nejbližším okolí – přinejmenším všichni ti ambiciózní. I jejich porodnost spadla pod hranici 1, zatímco prostší vesničané rodí více. Velkoměsta tak vlastně fungují jako skartovačky IQ: nasávají do sebe to nejlepší z daného národa, aby tento lidský materiál následně prohnala „kafemlínkem“ feminismu, hypergamie, astronomických cen bydlení a nekonečných dostihů „volného trhu“.

Američtí běloši, bráhmani v Indii, brazilští Němci, malajští Číňané... a v seznamu by se dalo pokračovat. V každé z těchto zemí tak ti nejlepší zahodí své životy hromaděním hmotných statků.

Neméně důležitým faktorem je také afrikanizace. Porodnost se rychle propadá po celém světě – s výjimkou černošské Afriky. Liberální elity masivně propagují rasové míšení s černochoy, které tvůrci **pornografie i mediálních produktů** vůbec zobrazují jako hrdiny a málem polobohy. Stačí se ovšem podívat na sever Brazílie, aby nám bylo jasné, kam tato cesta vede.

Svět tak zdá se míří k **velkému resetu**, kdy se intelligence propadne tak nízko, že lidé nedokáží udržet civilizaci. Ta se proto zhroutí a lidstvo se znovu vrátí k darwinovskému výběru. Doufejme, že se naši potomci dokáží vyhnout nástrahám Židovstva a liberalismu.

Má to ale jeden háček. Dokážeme si představit scénář, kdy kognitivní schopnosti lidstva sice mohutně upadnou, ale civilizace a její tyranie bude přesto pokračovat: sestrojení umělého Boha.

Už dnes prochází mnohé oblasti života **automatizací**. Do roku 2035 nebo 2040 už pro lidi nezůstane žádná fyzická práce, tu budou mnohem efektivněji vykonávat stroje. Co když ale jen u toho neskončí?

Automatizace brzy čeká i některá **kognitivně náročnější**, ale repetitivní povolání, například pokladní. Umělá intelligence už dnes pilně cenzuruje na síti, autonomní drony si samy vybírají vojenské cíle a umělá intelligence také řídí burzu s cennými papíry. **Jak dlouho asi potrvá, než se UI a algoritmy vyvinou do té míry, že odvětví a zásobování zvládnou řídit samy a budou také podle potřeby rozdělovat zboží i služby obyvatelstvu?**

Armáda strojů řízená UI snadno dokáže dohlížet na libovolnou populaci. Ozbrojené síly vedené UI dost možná mohou být efektivnější než jakákoliv lidská armáda. DARPA nedávno oznámila vytvoření UI, schopné porazit v simulovaném souboji stíhaček F-16 největší esa amerického letectva.

Společnost pod kuratelou UI by zřejmě dokázala udržovat civilizaci skoro donekonečna. Ano, jen sotva ji posune kupředu, ale zakonzervovat stávající společnost by uměla. Populaci klidně mohou tvořit skoro-podlidé s IQ 70, kteří celé dny poslouchají rap a přikusují k tomu vodní melouny – a civilizace by se ani tak nezhroutila.

Vlaky by zůstaly funkční a jezdily na čas díky algoritmům. Drony by udržovaly pořádek podle naprogramovaného zadání, průmysl by byl řízen algoritmy, zboží by se doručovalo podle potřeby a nad tím vším by bděla ústřední UI. Většina z těchto nastíněných technologií v nějaké podobě existuje už dnes. Hlavním omezením je tak vyžadovaná konektivita a odpor lidí.

Průkopníci kvantových počítačů se tyto scénáře rychle snaží proměnit ve skutečnost. Už

v současnosti bankou Goldman Sachs vlastněná UI řídí newyorskou burzu, největší na světě, nepředstavitelně složitý podnik.

Pokud k něčemu podobnému skutečně dojde, jsme odsouzeni k nekončícímu peklu, v němž bude tato shnilá struktura civilizace na věčné časy uměle udržována při životě, aniž by jí bylo dovoleno zhroutit se a vrátit k přirozenému výběru?

Osobně to chápu jako závod s časem: zhloupnou lidí dostatečně citelně ještě před tím, než se objeví umělý bůh? Nebo to superpočítač stihne a stane se na věčné časy naší chůvou?

Na kterou stranu padne Boží kostka?

Úvaha Caspara von Everec *Will Civilization Collapse?* vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 5. března 2021.